

*Любарець Ганна Андріївна,
1920 р.н. Уродженка села Миролюбівка.*

Наша сім'я вижила завдяки корові. Сім'я складалась з шести чоловік. Молочних продуктів не вистачало. То їли і лободу, щирець, гнилу картоплю. Молоко трохи міняли на базарі на крупи. Коли отелилася корова, підгодували теля, а потім зарізали його на м'ясо. А коли м'ясо закінчилось, варили телячу шкіру і також їли.

Свідчення записав директор Будинку культури села Миролюбівка Вершиленко Валерій Михайлович. 2007 рік..

*Горняк Василь Григорович,
1925 р.н. Уродженець села Кіловка
(нині Миролюбівка), проживає в смт Попільні.
Голова районної ради ветеранів війни та праці.*

В червні 1932 року мені виповнилося 7 років, а у вересні мене повели до школи. Вже після нового року учнів в школі почало зменшуватися. Голодні діти не могли відвідувати уроків. Недоїдали і ми із старшою сестрою Марією. Пам'ятаю, як мати з кукурудзяних корежків приготувала якісь котлети, які позабивали наші шлунки, від чого ми мало не померли. Весною на полі збиралі залишки гнилої картоплі, з якої мати пекла нам млинці, і це була найсмачніша їжа. Разом з нами жив дідусь Сергій. Побачивши, як ми голодуємо, заліз на піч і відмовився від похльобки, яку мати йому пропонувала. Він сказав: «Я вже старий, рятуй своїх дітей». Як мати не вмовляла діда посьорбати юшки, навареної з бур'яну, він відмовлявся. І на печі помер. Ми з сестрою до цих пір йому вдячні. Можливо, це врятувало нас від голодної смерті.

А ще я пам'ятаю, біля нашої оселі жила сім'я, яку називали Каденські. В них не було батька, лише мати з трьома дівчатами. Я бачив, як старші дівчата винесли в рядні на цвинтар матір. А потім за матір'ю також всі троє померли з голоду.

Я також бачив, як по дорозі йшла жінка, потім упала і більше не піднялася, померла з голоду. Ніколи не забуду, неподалік жила сім'я євреїв. Молодий її чоловік з паралізованою рукою, тримаючи в другій руці дитину (десь вік її був до року), ходив по селу і просив, щоб хтось дав поїсти. Та хата стала пусткою, всі вимерли. Залиша-

ється до сьогодні в пам'яті, коли мене мати послала на город нарвати бур'яну, який ми називали чорнобилем, а я приніс полину, який схожий на цю рослину.

В 1933 році селом прокотилася чутка, що баба Пріська (не пам'ятаю прізвища), поїла двох своїх дочок. Її всі остерігалися. Одного разу, коли четверо дітей поверталися з дитячих ясел, біля цвинтаря з кущів вискочила ця жінка і схватали мою двоюрідну п'ятирічну Юлю. Юля закричала, почув якийсь чоловік та визволив її.

Свідчення особисто записав Горняк В. Г. 19.12.2007 року.

Список жертв Голодомору 1932–1933 років села Миролюбівка (за свідченнями очевидців)

1. Городюк Іван, жінка та семеро дітей	14. Мандзібура Катерина
2. Іваніцький Олександр	15. Мандзібура Ганна
3. Іваніцька Ганна	16. Мандзібура Марія
4. Іваніцька Нюся	17. Микитюк Микола Іванович
5. Іваніцька Антоніна	18. Микитюк Милана Трохимівна
6. Іваніцька Анастасія	19. Остапенко Василь
7. Корнатівський Іван Степанович	20. Остапенко Марія
8. Корнатівська Анастасія Євгенівна	21. Остапенко Ганна
9. Корнатівський Петро Євгенович	22. Остапенко Прокоп
10. Лобунець Самійло Семенович	23. Сім'я Олексієнко – 8 дітей
11. Лобунець Петро Самойлович	24. Пискун Андрій Іванович
12. Сім'я Лівшунів з п'яти чоловік	25. Горняк Сергій (дідусь Горняка В. Г.)
13. Мандзібура Данило	26. Сім'я Каденських (мати та три дочки)

Список жертв Голодомору допомогли скласти по селу Миролюбівка Цвілюк Текля Самійлівна, 1926 р.н., Остапенко Ольга Трохимівна, 1922 р.н., Олексієнко Ганна Гаврилівна, 1920 р.н., Любарець Ганна Андріївна, 1920 р.н., Мельник Ганна Євгенівна, 1923 р.н.

Матеріали та свідчення підтвердженні довідкою Миролюбівської сільської ради за № 416 від 14.08. 2007 року.

Історія міст і сіл УРСР, Житомирська область. Київ. Інститут історії Академії наук УРСР, 1973.

Г. Л. Махорін, І. С. Оленська. Край над Унавою. Житомир. Видавництво «Волинь». 2006. арк. 30, 32.

Державний архів Житомирської області. Ф.п. 39, оп. 1, спр. 43, арк. 108.

Державний архів Житомирської області. Ф.р. 6543, оп. 1, спр. 57, арк. 106-109.